

จากคนบาป ที่ทำความผิด ธรรมิกชน ผู้ได้รับ การอภัย

โอบมีรอยนิ้วมือไม่มีอาวุธให้เห็น ไม่พบฆาตกรเดินเข้ามาในที่ทำงานของคุณหมอบ ไม่มีใครได้ยินเสียงเหยี่ยวโกปิ่น แต่คุณหมอบนอนแผ่อยู่หลังโต๊ะทำงานของเขา มีกระสุนห้านัดฝังในร่างเขา

คุณหมอบเป็นคดีอาชญากรรมไร้ร่องรอยอย่างสมบูรณ์แบบ ในตอนแรกนักสืบไม่พบร่องรอยอะไร แต่แล้วเขาก็สังเกตเห็นสายไฟเล็กๆ ติดอยู่กับที่วางดินสอบนโต๊ะของคุณหมอบและโยนไปถึงเครื่องอัดเทปในลิ้นชักโต๊ะ นักสืบพบว่าที่วางดินสอเป็นที่ซ่อนของไมโครโฟนสำหรับบันทึกการสนทนาของคุณหมอบกับคนไข้ที่มารับการรักษา

นักสืบกรอเทปกลับอย่างรวดเร็ว และต้องตกตะลึงเพราะมีเสียงเทปของการเกิดอาชญากรรม นายแอนโทนี่เดินเข้ามาในห้องทำงานและเริ่มทะเลาะกับคุณหมอบอย่างรุนแรง เสียงป็นดังขึ้น เสียงเทปจบลงด้วยเสียงครวญครางอันน่ากลัวของคุณหมอบซึ่งกำลังนอนสิ้นลมหายใจบนพรม

มีการบันทึกเทปถึงรายละเอียดที่น่ากลัว ฆาตกรคิดว่าคดีอาชญากรรมของเขายังคงเป็นความลับตลอดไป เขาพยายามไม่ทิ้งร่องรอยไว้ แต่ก็ยังมีพยานที่มองไม่เห็นเล่าเรื่องให้ฟังทั้งหมดจนได้

ในบทนี้เราจะเรียนรู้เกี่ยวกับการพิพากษาครั้งสุดท้ายของพระเจ้า เมื่อมนุษย์ทั้งหลายจะ “ถูกพิพากษิตามการกระทำของเขาทั้งหลายที่เขียนไว้ในหนังสือแห่งชีวิตนั้น” (วิวรณ์ 20:12) แต่จะเป็นข่าวร้ายสำหรับคนที่ยังไม่รับเชื่อพระคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดบาปของเขา เพราะการพิพากษานั้นเป็นข่าวดีเลิศสำหรับคนที่มิหวัหวั่นกันอันมั่นคงในพระคริสต์

1. ท่านสามารถเผชิญการพิพากษาโดยไม่ต้องหวาดกลัวใครจะเป็นผู้พิพากษาโลก?

“พระบิดาไม่ทรงพิพากษาใคร แต่ทรงมอบการพิพากษาทั้งสิ้นไว้กับพระบุตร” **ยอห์น 5:22**

ไม่ว่าทางไหนเตรียมพระคริสต์ให้กลายเป็นผู้พิพากษาของเราได้อย่างไร?

“พระเจ้าได้ทรงตั้งพระเยซูไว้ให้เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปโดยพระโลหิตของพระองค์ ความเชื่อจึงได้ผล ทั้งนี้เพื่อแสดงให้เห็นความชอบธรรมของพระเจ้า...และเพื่อจะสำแดงในปัจจุบันนี้ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ชอบธรรม และทรงให้ผู้เชื่อในพระเยซูเป็นผู้ชอบธรรมด้วย” **โรม 3:25, 26**

การสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนแทนเราของพระคริสต์ ทำให้พระองค์ ทรงเป็นทั้งผู้พิพากษาที่เที่ยงธรรมและผู้แก้ต่างซึ่งเต็มไปด้วยความเมตตา ผู้ทรงสามารถอภัยความบาปผิดให้แก่คนบาปที่กลับใจ เมื่อจักรวาลที่เฝ้ามองดูอยู่นั้นตั้งคำถามว่า “ผู้พิพากษาที่เป็นกลางประกาศคนที่ผิดให้ไม่ผิดได้อย่างไร?” พระคริสต์ทรงสามารถตอบได้โดยชี้ไปที่รอยแผลเป็นบนพระหัตถ์ของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงรับโทษความผิดบาปของเราอย่างถูกต้องด้วยพระกายของพระองค์แล้ว

หนังสือแห่งสวรรค์เก็บบันทึกชีวิตของมนุษย์ทุกคน บันทึกเหล่านี้จะนำมาใช้ในวันพิพากษา (วิวรณ์ 20:12) นี่คือนักข่าวร้ายสำหรับคนที่คิดว่าความบาปและคนทำผิดในที่ลับซึ่งเขาได้ทำไว้จะไม่กลับมาหลอกหลอนเขาอีก แต่เป็นข่าวดีสำหรับคนที่ยอมรับพระคริสต์อย่างจริงจังในฐานะผู้ทำหน้าที่แก้ต่าง

บนสวรรค์ “พระโลหิตของพระเยซูพระบุตรของพระองค์ ก็ชำระเราให้ปราศจากบาปทั้งสิ้น” (1 ยอห์น 1:7)

พระเยซูทรงแลกเปลี่ยนอะไรกับชีวิตบาปของเรา?

“พระเจ้าทรงทำพระองค์ (พระคริสต์) ผู้ทรงไม่มีบาปให้บาป เพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์”

2 โครินธ์ 5:21

ชีวิตบาปของเราถูกแลกด้วยชีวิตชอบธรรมที่สมบูรณ์ของพระคริสต์ เพราะชีวิตไร้บาปและการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูทำให้พระเจ้าสามารถยกโทษบาปให้และปฏิบัติต่อเราเหมือนไม่เคยมีบาปมาก่อน

อะไรทำให้พระเยซูมีคุณสมบัติพร้อมที่จะเป็นผู้อแก้ต่างและพิพากษาเรา?

2. พระคริสต์เสด็จมาตรงเวลา

พระเยซูทรงได้รับการเจิมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อทรงรับบัพติศมา

“เมื่อพระเยซูทรงรับบัพติศมาแล้วก็เสด็จขึ้นจากน้ำ และในทันใดนั้นฟ้าก็แหวกออก และพระองค์ทรงเห็นพระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จลงมาดุจนกพิราบสถิตบนพระองค์ และนี่แน่ะ มีพระสุรเสียงตรัสจากฟ้าสวรรค์ว่า ‘ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก’”

มัทธิว 3:16, 17

หลังจากการเจิมพระคริสต์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการรับบัพติศมา ของพระองค์ ทำให้สาวกทั้งหลายประกาศว่า

“เราพบพระเมสสิยาห์” (ซึ่งแปลว่า **พระคริสต์**) **ยอห์น 1:41**

บรรดาสาวกทราบดีว่า เมสสิยาห์เป็นคำในภาษาฮีบรู และพระคริสต์เป็นคำในภาษากรีก ทั้งสองคำมีความหมายว่า “ผู้ได้รับการทรงเจิม”

ลูกา (สาวกคนหนึ่งของพระเยซู) บันทึกปีแห่งการเจิมของพระเยซูเป็น พระเมสสิยาห์ในปีที่สิบห้าแห่งรัชกาลของจักรพรรดิทิเบริอุส ซีซาร์ (ลูกา 3:1, 2) หรือ 27 ปี หลังคริสตกาล

เมื่อ 500 กว่าปีก่อนพระเยซูเสด็จมา ผู้เผยพระวจนะดาเนียลได้พยากรณ์ไว้ว่า พระเยซูจะเสด็จมาปรากฏและถูกเจิมเป็นพระเมสสิยาห์ในปี ค.ศ. 27

“เพราะฉะนั้นจงทราบและเข้าใจว่า นับตั้งแต่กาลที่ถ้อยคำนั้นออกไป ให้สร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่จนถึงสมัยผู้ถูกเจิมไว้.....เป็นเวลาเจ็ด ‘สัปตะ’(สัปดาห์) และเป็นเวลาหกสิบสองสัปตะ”

ดาเนียล 9:25

เจ็ดสัปดาห์และหกสิบสองสัปดาห์รวมเป็นหกสิบเก้าสัปดาห์หรือ 483 วัน (7 x 69 = 483 วัน) คำพยากรณ์ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่เป็นสัญลักษณ์นับหนึ่งวันเท่ากับหนึ่งปี (เอเสเคียล 4:6; กัณฑ์ดารวิถึ 14:34) ดังนั้น 483 วันจึงเท่ากับ 483 ปี ดาเนียลทำนายว่าจะมีคำสั่งให้สร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นมาใหม่ให้เหมือนเดิม และหลังจากคำสั่งนี้ผ่านไป 483 ปี พระเมสสิยาห์จะทรงปรากฏอย่างแน่นอน

พระเยซูทรงปรากฏเป็นพระเมสสิยาห์ตามเวลาที่กำหนดไว้หรือไม่? พระราชาอารทาเซอร์ซีสทรงออกกฎหมายให้สร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นมาใหม่ในปี 457 ก่อนคริสตกาล (เอเสรา 7:7-26) เวลาได้ผ่านไปจนครบ 483 ปี สิ้นสุดลงใน ค.ศ. 27 (457 ก่อนคริสตกาล + ค.ศ. 27 = 484) อย่างไรก็ตามมีการออกกฎหมายระหว่างปี 457 และพระคริสต์ทรงถูกเจิมระหว่างปี ค.ศ. 27 ทำให้เวลาทั้งสองไม่เต็มปี ดังนั้นระยะเวลาที่ถูกต้องจึงเป็น 483 ปี นั่นเอง เวลาที่กำหนดคือ ค.ศ. 27 พระเยซูทรงปรากฏพร้อมข่าวประเสริฐว่า “เวลาได้มาถึงแล้ว” (มาระโก 1:15) การเกิดขึ้นจริงอย่างแม่นยำตามคำพยากรณ์ในพระคริสตธรรมคัมภีร์นั้นเป็นคำยืนยันที่นำประหลาดใจว่า พระเยซูชาวนาซาเร็ททรงเป็นพระเมสสิยาห์อย่างแน่นอน พระเจ้าเสด็จลงมาในโลกเป็นสภาพเนื้อหนังมนุษย์

พระเยซูทรงใช้เวลาในการยืนยันพันธสัญญาananเท่าไร?

“ท่านจะทำพันธสัญญาเข้มแข็งกับคนเป็นอันมากอยู่หนึ่ง ‘สัปตะ’ (สัปดาห์)” **ดาเนียล 9:27**

เมื่อเราใช้กฎหนึ่งวันเท่ากับหนึ่งปี ดังนั้นหนึ่ง “สัปดาห์” เท่ากับเจ็ดปี หมายถึงพระเยซูทรง “ทำพันธสัญญาเข้มแข็ง” หรือพระสัญญาที่พระองค์ทรงให้กับมนุษย์ตั้งแต่ ค.ศ. 27 ถึง ค.ศ. 34 นับเป็นเวลาเจ็ดปีตามพระวจนะข้างต้นพอดี หลังจากที่อาดัมและเอวาทำบาป พระเจ้าทรงทำพันธสัญญากับเขาทั้งสองว่าพระองค์จะทรงช่วยพงศ์พันธุ์มนุษย์จากบาป โดยความตายของผู้หนึ่ง ที่พระองค์ทรงส่งมา (ปฐมกาล 3:15)

ในช่วงกลางสัปดาห์ที่เจ็ดสิบนี้มีอะไรเกิดขึ้น?

“ท่านจะกระทำให้การถวายเป็นสัตวบูชา และเครื่องบูชาอื่นๆ หยุดไปครึ่ง ‘สัปตะ’ (หมายถึงสัปดาห์)” **ดาเนียล 9:27**

พบแล้ว

พระเยซูทรงถูกตรึงกางเขนในปี ค.ศ. 31 คือในช่วง “ครึ่งสัปดาห์” เวลาสิ้นพระชนม์ของพระเยซู “มานในพระวิหารก็ฉีกขาดออกเป็นสองท่อนตั้งแต่บนตลอดล่าง” (มัทธิว 27:51) เครื่องบูชาที่กำลังจะถูกฆ่า (เป็นสัญลักษณ์ของพระเยซู “พระเมษโปดกของพระเจ้า”) ได้หลบหนีจากมือของบรูโรทิต เหตุการณ์นี้เป็นเครื่องหมายว่าพระเจ้าไม่ทรงประสงค์ให้มนุษย์ถวายสัตวบูชาอีกต่อไป คำพยากรณ์ที่สำเร็จถูกต้องตรงตามอักษรทุกตัวคือ พระเยซูทรง “หยุด” การถวาย สัตวบูชา ดังนั้นตั้งแต่พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์ เราติดต่อกับพระเจ้าเป็นเจ้าโดยตรงผ่านพระเยซู พระเมษโปดกของพระเจ้าหรือมหาบรูโรทิตของเรา มิได้ใช้สัตวบูชาเหมือนเดิมแต่ประการใด

3. หลักประกันของการยกโทษบาป

ตามคำพยากรณ์ของดาเนียล ทำไมพระเยซูจึงต้องสิ้นพระชนม์?

“ท่านผู้หนึ่งที่ถูกเจิมไว้ จะต้องถูกตัดออกและจะไม่มีอะไรสำหรับท่าน” **ดาเนียล 9:26**

การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูที่ไม่กางเขนเป็นการถูก “ตัดออก” พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์ “ไม่ใช่เพื่อพระองค์” ไม่ใช่ขดใช้บาปของพระองค์แต่เพื่อขดใช้บาปให้แก่โลกทั้งใบ

เราจะได้รู้อย่างไรว่าพระเจ้าทรงให้อภัยบาปของเราทั้งหมด?

“คือความชอบธรรมของพระเจ้า ซึ่งปรากฏโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์แก่ทุกคนที่เชื่อ... **เพราะว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า แต่พระเจ้าทรงมีพระคุณให้เขาเป็นผู้ชอบธรรมโดยไม่คิดมูลค่าโดยที่พระเยซูคริสต์ทรงไถ่เขาให้พ้นบาปแล้ว พระเจ้าได้ทรงตั้งพระเยซูไว้ให้เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป โดยพระโลหิตของพระองค์ ความเชื่อจึงได้ผล” โรม 3:22-25**

ประเด็นสำคัญในพระวจนะเหล่านี้คือเรา “ทุกคนทำบาป” แต่เป็นเพราะ “พระคุณ” ของพระเจ้า มนุษย์จึง “เป็นผู้ชอบธรรม” ได้มี “ความเชื่อ” ในอำนาจการลบมลทินโดย “พระโลหิต” ของพระคริสต์ เมื่อเราถูกพิพากษา พระเจ้าทรงประกาศว่าเราไม่ผิด ความผิดบาปในอดีตของเราถูกยกออกไปจนหมดสิ้นแล้ว พระองค์ทรงประกาศให้เราเป็นคนชอบธรรม “คือความชอบธรรมของพระเจ้า ซึ่งปรากฏโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์แก่ทุกคนที่เชื่อ”

เราทั้งหลายพยายามทำความดีเพื่อให้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้จนหมดแรง สามารถพบการหยุดพักที่แท้จริงโดยยอมรับพระเมตตาของพระคริสต์ พระองค์ทรงสัญญาว่า “บรรดาผู้เหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก” (มัทธิว 11:28) เราทั้งหลายที่แบกภาระหนักจากความรู้สึกผิด และน่าละอายในอดีตที่เจ็บปวด สามารถพบสันติสุขและความบริบูรณ์ทั้งหมดได้ในพระคริสต์

4. เวลาพิพากษาเริ่มขึ้นแล้ว

ในพระธรรมดาเนียลบทที่แปด ทูตสวรรค์แสดงให้ผู้พยากรณ์เห็นภาพกว้างที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต ดาเนียลได้เห็นการขวิดกันของ (1) แกะผู้ (2) แพะผู้ (3) แพะผู้เขาเดียว “ส่วนอีกเขาหนึ่งเป็นเขาเล็กๆ ออกออกมาและใหญ่โตเรื่องอำนาจมาก” (ดาเนียล 9:8, 9) เหล่านี้เป็นสัญลักษณ์แทนอาณาจักร (1) มิโดเปอร์เซีย (2) กรีก และ (3) โรมตามลำดับ (ดาเนียล 8:1-12, 20-26)

ส่วนที่สี่ของคำพยากรณ์คืออะไร?

“นิมิตที่เกี่ยวข้องกับเครื่องเผาบูชาเนื่องนิมิตจะอยู่อีกนานเท่าใด...? ท่านผู้นั้นตอบท่านว่า **อยู่นานสองพันสามร้อยเวลาเย็นเวลาเช้า (หรือวัน) แล้วสถานศักดิ์สิทธิ์นั้นจะกลับสู่สภาพอันควร (ชำระ)” ดาเนียล 8:13, 14**

ดาเนียลล้มหมอนนอนเสื่อต่อหน้าทูตสวรรค์ที่อธิบายคำพยากรณ์เวลา 2,300 วัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพระคริสต์ธรรมคัมภีร์บทที่แปดจบลงโดยไม่มี การแปลความในส่วนนั้น แต่ต่อมาทูตสวรรค์ปรากฏขึ้นอีกครั้งและกล่าวว่า

“ข้าพเจ้าออกมา ณ บัดนี้ เพื่อจะให้ปัญญาและความเข้าใจแก่ท่าน... เพราะฉะนั้นจงพิจารณาคำนั้นและเข้าใจ นิมิตนั้น มีเจ็ดสิบ “สัปดาห์” (สัปดาห์) แห่งปีกำหนดไว้ (ยุค) สำหรับชนชาติของท่าน และนครบริสุทธิ์ของท่านเพื่อให้เสร็จสิ้นการทรยศ ให้บาปจบสิ้น และให้ลบมลทิน” **ดาเนียล 9:22-24**

เป็นที่แน่นอน 2,300 วันนั้นเท่ากับ 2,300 ปี โดยหนึ่งวันเท่ากับหนึ่งปี (เอเสเคียล 4:6) เจ็ดสิบสัปดาห์หรือ 490 ปี เท่ากับส่วนแรกของระยะที่ยาวกว่าของ 2,300 ปี ระยะเวลาดังสองนั้นเริ่มเมื่อ 457 ก่อนคริสตกาล เมื่อเปอร์เซียออกกฎหมาย “ให้สร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่” ลบ 490 ปี ออกจาก 2,300 ปี จะเหลือ 1,810 ปี บวก 1,810 ปี กับ ค.ศ. 34 เมื่อ 490 ปี สิ้นสุดลง ก็จะได้ผลลัพธ์เป็นปี ค.ศ.1844

5. สถานศักดิ์สิทธิ์บนสวรรค์ถูกชำระคือ การพิพากษา

ทูตสวรรค์บอกดาเนียลว่าในปี 1844 (จุดสิ้นสุดของ 2,300 ปี) “สถานศักดิ์สิทธิ์จะถูกล้างสุภาพอันควร” (ดาเนียล 8:14) หมายความว่าอะไร? ตั้งแต่ปี ค.ศ. 70 เมื่อทหารโรมันทำลายพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็ม ประชากรของพระเจ้าไม่มีพระวิหารบนโลก ดังนั้นในปี 1844 มีการชำระล้างสถานศักดิ์สิทธิ์ มีเพียงสถานศักดิ์สิทธิ์บนสวรรค์เท่านั้นที่พระวิหารบนโลกใช้เป็นต้นแบบและสร้างจำลองขึ้นมา

คราวนี้ การชำระล้างสถานศักดิ์สิทธิ์บนสวรรค์หมายความว่าอะไร? อิสราเอลโบราณเรียกวันชำระสถานศักดิ์สิทธิ์บนโลกว่า Yom Kippur (ยม คิปปูร์) หรือวันแห่งการไถ่บาป ซึ่งเป็นวันพิพากษาชนชาติฮีบรู

เราค้นพบในบทเรียนที่ 12 ถึงภารกิจของพระคริสต์ที่ทรงกระทำเพื่อเรามีสองภาคคือ (1) กิจประจำวันและพิธีต่างๆ ที่เน้นงานหน้าที่ของปุโรหิตที่ห้องแรกหรือวิสุทธิสถาน ในสถานศักดิ์สิทธิ์ (2) กิจประจำปีและพิธีต่างๆ เน้นที่หน้าที่ของมหาปุโรหิตในห้องชั้นในของสถานศักดิ์สิทธิ์หรืออภิสุทธิสถาน (เลวีนิติ 16)

ในสถานศักดิ์สิทธิ์บนโลก ประชาชนสารภาพบาปของเขาทุกวัน เลือดของสัตว์ที่ถูกฆ่า ถูกนำไปประพรมที่มุมแท่นบูชาและจะถูกนำไปในวิสุทธิสถาน (เลวีนิติ 4 และ 6) ดังนั้นวันแล้ววันเล่า สัญลักษณ์ของการสารภาพบาปจะถูกนำไปไว้ที่นั่นของสถานศักดิ์สิทธิ์

ดังนั้นในวันแห่งการลบบาปแต่ละปี สถานศักดิ์สิทธิ์จะถูกชำระจากบาปทั้งปวงที่ได้สารภาพไว้ตลอดปีที่ผ่านมา (เลวีนิติ 16) เพื่อให้มีผลต่อการชำระล้างครั้งนี้ มหาปุโรหิตใช้แพะที่ได้รับการถวายแล้วเป็นสัตวบูชา จากนั้นจึงนำเลือดแพะเข้าไปในอภิสุทธิสถาน (ห้องชั้นใน) ประพรมเลือดที่ใช้ชำระล้างนี้ต่อพระพักตร์ที่หีบสัญญาไมตรี เพื่อแสดงว่าพระโลหิตของพระเยซู พระผู้ไถ่บาปกำลังจะเสด็จมา ชำระการลงโทษบาปและเพื่อให้เป็นสัญลักษณ์ เพราะฉะนั้นมหาปุโรหิตจึงย้ายบาปที่สารภาพแล้วออกจากสถานศักดิ์สิทธิ์ ไปวางที่หัวแพะอีกตัวหนึ่ง จากนั้นจึงปล่อยมันเข้าไปในถิ่นทุรกันดารเพื่อให้ตายที่นั่น (เลวีนิติ 16:20-22)

พิธีในวันลบบาปประจำปีละหนึ่งครั้ง จะเป็นวันลบมลทินบาปออกจากสถานศักดิ์สิทธิ์ ประชาชนจะถือเอาว่าวันนั้นให้เป็นวันพิพากษา เพราะคนที่ทำบาปแต่ปฏิเสธการสารภาพบาป และปฏิเสธการให้อภัยบาปจากพระเจ้า นับว่าเป็นคนอธรรมและถูก “อเปหีออกจากประชาชน (ของพระองค์)” (เลวีนิติ 23:29) สิ่งที่มีมหาปุโรหิตทรงกระทำปีละครั้งเป็นประจำทุกปี เป็นเครื่องหมายชี้ไปที่พระเยซูในฐานะมหาปุโรหิตของเรา ทรงถวายเครื่องบูชาครั้งเดียวเป็นพอ (ฮีบรู 9:6-12) ในวันพิพากษาที่ยิ่งใหญ่พระองค์ทรงลบมลทินบาปทั้งหมดให้หมดไปจากสถานศักดิ์สิทธิ์ บาปเหล่านั้นเป็นบาปของคนทั้งหลายที่ยอมรับพระเยซูในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดจากบาปของพวกเขา ดังนั้นขณะนี้เมื่อเราสารภาพบาป พระองค์ก็จะลบมลทินบาปของเราทันที และถูกลบออกไปจากหนังสือแห่งชีวิตตลอดกาล (กิจการอัครทูต 3:19) นี่คือการชำระล้างที่พิพากษาซึ่งเริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1844 ในปี ค.ศ. 1844

เมื่อเวลาพิพากษาของพระเจ้าเริ่มขึ้นในสวรรค์ พระเยซูทรงเริ่มภารกิจ การชำระล้างพระวิหารบนสวรรค์ของพระองค์ ชาวประเสริฐ เกี่ยวกับการพิพากษาได้เริ่มไปประกาศไปทั่วโลก (วิวรณ์ 14:6-7) บทเรียน **พบแล้ว** ในบทต่อไปจะกล่าวถึงชาวประเสริฐอันเป็นอัมตะ

6. เผลอกับบันทึกชีวิตของท่านในวันพิพากษา

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1844 เป็นต้นมา พระคริสต์ในฐานะผู้พิพากษาทรงพิจารณา บันทึกของคนทุกคนที่ยอมรับพระองค์ เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และในฐานะผู้พิพากษา พระเยซูจะทรงลบบันทึกความบาปทั้งหมดของคนชอบธรรม ออกจากบันทึกชีวิตพวกเขาบนสวรรค์ (กิจการของอัครทูต 3:19)

เมื่อใดที่ชื่อของท่านถูกเรียกขานในการพิพากษา หากท่านยอมรับพระคริสต์ เป็นผู้รับบาปแทนตัวท่าน ท่านจะเผลอหน้ากับหนังสือแห่งชีวิต ท่านได้อย่างสบายใจ เมื่อการพิจารณาคณชอบธรรมสิ้นสุดลง พระเยซูจะเสด็จมาในโลกนี้เพื่อประทานบำเหน็จตอบแทนเขา (วิวรณ์ 22:12-14)

ท่านพร้อมสำหรับการเสด็จมาของพระเยซูหรือยัง? หรือยังมีอะไรอีกที่ท่านปิดบังพระองค์? ท่านพร้อมที่จะสร้างมิตรภาพที่สัตย์จริงอย่างเปิดเผยต่อพระองค์หรือยัง? พระองค์ผู้ทรงสัญญาว่า

“ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงซื่อสัตย์และเที่ยงธรรมก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น” **1 ยอห์น 1:9**

การสารภาพบาปมีความหมายง่ายๆ คือ การตกลงที่จะเผลอบาปของเราและยอมรับการให้อภัยบาปของพระองค์ และรับรู้ถึงความต้องการฤทธิ์อำนาจและพระคุณของพระองค์ ขณะที่กษัตริย์ เพรดเดริก วิลเลียม เสด็จเยี่ยมเรือนจำที่พ็อทสดัม พระองค์ได้รับฟังคดีเพื่อขอผ่อนผันมากมาย นักโทษทั้งหลายมักกล่าวว่า ผู้พิพากษาลำเอียงบ้าง พยานเบิกความเท็จบ้าง หรือทนายไม่ซื่อสัตย์บ้างจึงตัดสินจำคุกพวกเขา จากห้องขังหนึ่งไปยังอีกห้องขังหนึ่ง เรื่องราวความไร้มลทินเหมือนกันได้รับการเล่าให้ฟังตลอด

มีห้องขังหนึ่งที่นักโทษไม่พูดอะไร กษัตริย์ เพรด เดริก ตรัสติดตลกว่า “ฉันคิดว่าเธอก็คือผู้ที่เหมือนกันนะ”

“ข้าแต่พระราชา ไม่ใช่พะยะคะ” ชายคนนั้นกราบพูล “ข้าพระบาททำผิด สมควรแล้วที่จะได้รับโทษหนัก”

กษัตริย์ทรงหันกลับไปให้ผู้คุมและทรงเปล่งพระสุรเสียงอันดังว่า “มานี่ซิและรีบปล่อยผู้ร้ายคนนี้ออกไป ก่อนที่เขาจะทำให้กลุ่มคน (ที่แกล้งทำตัว) บริสุทธิต้องเสื่อมทรามตามไปด้วย”

เราเตรียมตัวสำหรับการพิพากษาอย่างไร? เราจะเตรียมพร้อมสำหรับพระเยซูที่จะเสด็จมาอย่างไร? ง่ายๆ เพียงสารภาพความจริงอย่างซื่อสัตย์ ฉันสมควรได้รับโทษความตายในบาปของฉันเหลือเกิน มีพระองค์หนึ่งที่ทรงรับโทษแทนฉันและมอบการให้อภัยที่สูงสุดแสนประเสริฐแก่ฉัน

ขอเชิญท่านสัญญากับพระคริสต์ตั้งแต่เดี๋ยวนี้ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับชีวิตของท่าน มิตรภาพนี้จะยังคงรักษาไว้ด้วยสายตาที่มองถึงกันอย่างสัตย์ซื่อ และด้วยหัวใจที่ส่งถึงกันด้วยความจริงใจ

จากคนบาปผิดผู้ชอบธรรมที่ได้รับการอภัย พระผู้ช่วยให้รอดบาปตลอดนิรันดร

อ่านบทเรียน พบแล้ว บทที่ 13 จากนั้นตอบคำถามในบทสอบถามนี้และส่งไปยัง

โรงเรียนพระคริสตธรรมทางไปรษณีย์วิถีแห่งชีวิต

ตู้ ปณ. 234 พระโขนง กรุงเทพฯ 10110

จงตอบคำถามต่อไปนี้ ท่านสามารถย้อนกลับไปอ่านบทเรียน **พบแล้ว** เพื่อค้นหาคำตอบที่ถูกต้อง การค้นหาคำตอบจะช่วยทำให้ท่านจดจำเนื้อหา ตัวเลขด้านซ้ายของแต่ละตอน ตรงกับตัวเลขในบทเรียน **พบแล้ว** เพื่อช่วยค้นหาคำตอบของบทที่ 13

อ่านบทเรียน **พบแล้ว** บทที่ 13 แต่ละตอนตามตัวเลขด้านหน้า จากนั้นกาเครื่องหมาย X หน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าถูกต้อง **ที่สุด** ในแต่ละตอน (คำแนะนำ บางตอนมีข้อความถูกต้องทุกข้อความ)

1. การสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนของพระคริสต์ทำให้พระองค์สามารถ

- เป็นผู้พิพากษาที่ยุติธรรม
- เป็นผู้ลบบาปที่มีความเมตตากรุณา
- เป็นผู้ประกาศว่าคนทำผิดที่ไม่ยอมกลับใจ ได้รับการอภัยแล้ว
- เป็นผู้ประกาศว่าคนทำผิดที่กลับใจแล้วได้รับการอภัย
- และเปลี่ยนชีวิตที่มีบาปของเรากับชีวิตอันชอบธรรมของพระองค์

2. เมื่อพระเยซูทรงรับบัพติศมาในปี ค.ศ. 27 พระองค์ทรงได้รับการ

- ประกาศว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้า
  - ประกาศว่าทรงเป็นพระเมสสิยาห์
  - ประกาศว่าเข้ามาในโลกอีกหลายปีต่อมา
  - ประกาศว่าเสด็จมาในโลกเหมาะสมกับเวลา
- สามปีครึ่งต่อมา ในปี ค.ศ. 31
- พระเยซูทรงสละพระชนม์ในฐานะลูกแกะของพระเจ้า
  - ความตายของพระเยซูทำให้การถวายเครื่องบูชาด้วยสัตว์สิ้นสุดลง

3. การทำให้เป็นคนชอบธรรมหมายถึง เพราะเรามีความเชื่อในพระคริสต์

- พระองค์ทรงชำระล้างบาปของเรา พระเจ้าทรงประกาศว่าเราไม่มีความผิดใดอีกต่อไป
- พระองค์ทรงประทานพระโลหิตล้างบาปทั้งหมดของเรา พระเจ้าทรงประกาศว่าเราเป็นคนชอบธรรม

4, 5. ในปี ค.ศ. 1844

- เวลาแห่งการพิพากษาพิพากษาของพระเจ้าบนสวรรค์เริ่มต้นขึ้น
- พระเยซูทรงเริ่มราชกิจการชำระพระวิหารบนสวรรค์ ซึ่งหมายถึงการพิพากษา

6, 7. ใคร่ครวญสิ่งต่อไปนี้

พระเยซูทรงสามารถให้อภัยความบาปทั้งหลายของเราได้โดยความตายบนไม้กางเขนและพระองค์ทรงเป็นผู้พิพากษาเรา มีเงื่อนไขเพียงประการเดียว คือ เราจะต้องทูลขอการอภัยบาปและรับจิตใจใหม่ วิญญาณใหม่จากพระเยซู คดีความของท่านอยู่ในพระหัตถ์ของพระเยซู ผู้ทรงรักท่านมากมายด้วยการยอมตายแทนท่านแล้วหรือยัง?
